

Szovjet irodalmi est a főiskolán

A szovjet kultúra napjai keretében nagyszerű zenés irodalmi estet rendeztek péntek este a tanárképző főiskolán. Fenyvesi István tanácsvezető docens üdvözölte a megjelent szovjet vendégeket, az odesszai Usinszkij pedagógiai főiskola és a jereváni állami egyetem képviselőit, majd a magyar és szovjet kultúra viszonyának történeti fejlődését vázolta. Az orosz nyelv és irodalmi tanszék hallgatóinak irodalmi színpada szovjet költők verseiből adott elő. Sosztakovics és Muszorgszkij zenei művei, Okudzsa és Zikina dalai, ukrán népdalok tették színessé a programot. A műsor — melyet Hegedűsné Gajgyonkova Tatjana tanárnő állított össze és rendezett — szovjet katonazenekar fellépésével zárult.

Meggyorsult az őszi munkák üteme

Befejezés előtt a vetés

A kedvező időjárást kihasználva meggyorsult az őszi munkák üteme a földeken. A kongresszus, munkaversenyben egymást múlják felül a brigádok, és azon igyekeznek, hogy idejében, november első hetéig földbe kerüljön a jövő évi kenyér magja.

Munka akad bőven,

hiszen még van szüretelnivaló is, javában tart a kukoricatörés, és több tízezer nyi hold vár szántásra.

A Szegedi Állami Gazdaságban igen jól szervezték meg az őszi munkákat. Bizonyítja ezt az is, hogy befejezés előtt tart a vetés. Ezen az állami birtokon búzát, rozst és tritálét vetnek, összesen 1891 holdon. Ebből étkezési búza 1134 hold, takarmánybúza 148 hold. Két-három nap kell még ahhoz, hogy a hiányzó 150 holdon is az előkészített magágyba kerüljön a jövő évi kenyérnekvaló.

A Csongrád megyei állami gazdaságok közül a szegedi áll legjobban a vetéssel.

De hét végére a többi bir-

token is befejezik ezt a munkát.

Jól halad a kukoricatörés is, Csongrád megyében az állami gazdaságok a terület 66 százalékáról takarították be a csöveket, összesen még 2516 hold vár csőtörő kombájnokra.

A szeptember végi fagyok, hidegek lényeges károsodást okoztak.

a kényszerítés következtében nem fejlődött a szem, és könnyű a kukorica úgy is mondanánk, hogy napról napra csökken a termés-átlag.

Szabadkai és szegedi művészek közös kiállítása

Fontos képzőművészeti eseményre került sor tegnap, szombaton este Szegeden: a Móra Ferenc Múzeum Horváth Mihály utcai képtárában megnyílt a szabadkai és a szegedi festők, szobrászok, grafikusok első közös kiállítása.

A tárlatnyitó vendégei először a szabadkai „Pro musica” kórus műsorát hallgatták meg — vezényelt Egető Gabriella —, majd Lelkes Dalmának, a Szegedi Nemzeti Színház tagjának

szavazata után Hofgesang Péter, a Hazafias Népfőnt Szeged városi bizottságának titkára mondott megnyitó beszédet.

A közös bemutatón 23 szegedi művész 53 alkotása látható, míg a 12 szabadkai alkotó 50 festménnyel, szoborral, grafikával jelentkezett.

A nagy érdeklődéssel kísért tárlatnyitón ott volt Bagi Károly, a szabadkai községi képviselőtestület elnöke, Antun Milodanovic, a JKSSZ szabadkai bizottságának titkára és Djuro Sztipic, a Szocialista Szövetség szabadkai választmányának elnöke, valamint Papp Gyula, Szeged m. j. városi tanács vb-elnökhelyettese, Deák Béla, a Szeged városi pártbizottság osztályvezetője.

A tárlatnyitó után a Sajtóház Művészklubja fogadott adott a kiállítók és a meghívott vendégek tiszteletére.

Tisztújítás a szegedi ügyvédi kamarában

A rendes évi közgyűlés iránti érdeklődést meghaladó figyelem kísérte a Szegedi Ügyvédi Kamara tegnap, szombaton délelőtt lezajlott közgyűlését. A szegedi megyei bíróság előadótermében ezúttal ugyanis évi rendes, és választó közgyűlésre gyűltek össze a kamara szegedi és vidéki tagjai. A tisztújító közgyűlést megtisztelte látogatásával dr. Kárpáti László, az Országos Ügyvédi Tanács elnöke és dr. Fodor Gyula, az Igazságügy-minisztérium ügyvédi csoportjának vezetője is.

A gyűlésen a kamara elnöke, dr. Erdélyi Sándor üdvözölte az elnökségben helyet foglaló dr. Antalffy György professzort, a Jogász Szövetség megyei elnökét, dr. Kovács Lajost, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának osztályvezetőjét, valamint az országos tanács, a minisztérium, a megyei és a városi tanács képviselőit, a megyei, városi és katonai ügyvédek és bíróságok vezetőit, majd megtartotta elnökségi beszámolóját.

A nagy érdeklődéssel kísért beszámolóban szóba került az a hasznos szakmai, politikai továbbképzés, amely elősegíti a kamara tagjainak tájékozódását, helytállását, az ügyvédi munkát segítő együttműködés a párt- és állami vezetéssel, a bíróságokkal, ügyvédségekkel. Megállapította azt is, hogy a korosz-

tályok tekintetében helyes arányok alakultak ki az utóbbi években a szegedi ügyvédek között, hiszen láthatóan sok a fiatal. A város ügyvédei ugyanakkor sok más helységben működőknél rosszabb viszonyok között kénytelenek felelősségteljes munkát végezni: Hódmezővásárhelyen és Makóval ellentétben itt még nem oldódott meg az ügyvédi munkaközösségek megfelelő elhelyezése.

Az elnökség, majd az ellenőrző bizottság beszámolója után sokan éltek a hozzászólás jogával. Dr. Barta Lajos, dr. Falábú Dezső, a pártalapszervezet titkára, dr. Penczy András, dr. Juhász István, dr. Fodor Gyula, dr. Simon László, a megyei bíróság elnöke, dr. Kovács Lajos, a megyei pártbizottság osztályvezetője, dr. Kárpáti László, és dr. Pozsgai István megyei főügyész.

A közgyűlés köszönetet mondott a tisztségviselőknek, akik hosszú időt át eredményesen dolgoztak, elfogadta lemondásukat és az ülés második részében elnökölő dr. Jezerniczky Ákos vezetésével megkezdődött a szavazás. Ennek eredményeként az új elnök dr. Gesztesi Ferenc lett, helyettese dr. Tószegi Ferenc, titkár dr. Móczár Andor. A közgyűlés két küldöttet választott az Országos Ügyvédi Tanácsba: dr. Barta Jánost és dr. Erdélyi Sándort.

KERTESÉK TAGADNAK

Váratlan események a perben

A tárgyalóterem szűknek bizonyul kedden és csütörtökön, amikor dr. Laluska Pál, a szegedi megyei bíróság tanácsvezetője megnyitja a Kertes-ügy tárgyalását. Érdeklődők és ügyvédek serege kíséri nagy figyelemmel: vajon a következő órákban mi derül ki az utóbbi idők szegedi „leg” perében.

Hiányzó vádlottak

Hallgatom a bírót, s az jut eszembe, hogy az ügyben több terhelhet lehetne megidézni. Miért?

Farkas Zoltán vádlottnak a rúzsai Szivárvány Tsz. elnöke és főkönyvelője látatában írta alá a számlákat. Azaz: a több százezer forintot érő csekket előre szignálták. Farkas ezeket elvitte Kertes Jánoshoz a tanácsra, aki igazolta, „a munka elvégzését”, majd a tanács pénzügyi osztálya még aznap kifizette a munkadíjat! Nem egy ember kezén fordult meg a több százezer forint, de senki nem nézte meg, miért fizetnek; egyáltalán végeztek-e valamilyen munkát? Mert nem végeztek, Farkasék mindössze a számla megírásán fáradoztak. Egyébként roppant „gazdaságos” munka révén (Farkas nem dolgozott, tehát nem is volt önköltség) egy esztendőben 39 ezer forint jövedelemkiegészítő nyereséghez jutott Farkas.

Hová lettek a bizonyítékok?

Nyerges Ferenc igazságügyi könyvszakértő október 29-én meglepő bejelentést tett: „Megállapítottam, hogy 1965. évről 9 darab készpénzcsekk — 132 ezer 066 forintból; 1966-ban 5 darab csekk 50 ezer 210 forintból; 1967-ből 6 darab csekk 91 ezer 101 forintból kiállítva — eltűnt. Hiányzik a három éves időtartamra vonatkozó MBV által közölt forgalmi kimutatás. Az okmányok a szakvélemény készítése során rendelkezésre álltak.” Véletlenül pont azok a bizonyítékok hiányoznak, amelyek Kertes bűncselekményeit tanúsítják. Kinek az érdekében tűntek el a papírok, s hová lettek egyáltalán? Ki, mikor, milyen módon szerezte meg?

Kertes János már harmadik órája kénytelen szűk szavúvá felelni a bíró kér-

déseire, amikor ügyvédje szokatlan kérést intéz a bíróhoz... Ne a bíró kérdezzen és Kertes válaszoljon, hanem Kertes előbb összefüggően mondja el történetét, s a bíró azután kérdezzen (!). Az ügyvéd kérését azonnal elutasítják.

Kertes vallomásából — aki nem érzi magát bűnösnek — ugyancsak meglepő dolgok derülnek ki. Azt állítja, hogy nem is ismerte munkakörét; azt csinálta, amit a csoportvezetője megparancsolt. Ő tulajdonképpen Steiber Lajos fásítási brigádvezető (500 forintos ellátmányú nyugdíjas, az ügyben tanú), adminisztrátoraként tevékenykedett. És szerinte Steiber sikkasztotta el a százazereket.

Elhalmozták ajándékokkal

Hogy honnan származott Kertes János hatalmas jövedelme, miért élt közismerten költségeken, miért fizetett esetenként ezreket bárókban és mulatókban — erre nagyvonalú magyarázattal szolgált. „A szövetkezeti lakásom árát, hátam mögött édesanyám fizette ki, azt sem tudom, merre nyíbe került. Autót ajándékba kaptam, vacsorára nem költöttünk, mert erről apámék gondoskodtak. Kiegyensúlyozott házasságot éltem, a szórakozóhelyeken feleségem pénztárcájából fizettem, majd a tárcát visszaadtam neki.” Stb.

A vádirat szerint Kertes munkakörét kizárólag saját meggazdagodására használta. Mégis jutalmat kapott felletéseitől! Pontosan 1964-től több mint 7 ezer forintot. Kertes jelentős mellékjövödelmét „jó munkáért kapott jutalommal”, valamint „elsőportolói juttatásokkal” magyarázza. Sőt, mint említi, a teljes jutalomösszeget nem írhatták munkakönyvébe, hiszen a „nagy pénzeket a minisztériumtól kapta”. Vajon miért jutalmazták Kertes Jánost? Ügyességeért? Annyi azonban biztos: hatalmas jövedelmének csak töredéke származott a kétségtelenül számára kifizetett jutalom-pénzből.

S a többiek? Kertes segítőtársai is megszállottként tagadnak, igazolják „főnöküket”. Válaszaikból, magatartásukból valamilyen „felkészültség”, összehangoltság tűnik ki... Tóth Jó-

zsef, volt tanácsi osztályvezető az égvilágon semmit sem tud. Egyetlen válasza — a „nem”, vagy „nem ismerem”. A fásítási munkákat ki fizette? Ki igazolta a szerződéseket? Ki szervezte az újszegedi belvízvezetést? „Nem tudom, nem ismerem a dolgot” — feleli. Ő, aki öt évig irányította az építési osztályt, azt vallja: „az ügyintézőknek hivatalos kötelességük a műszaki feladatok ellátása”. Vagyis: hivatalból ellenőrzik saját munkájukat...

Persze néha hiába minden összehangoltság. Nővé András, Kertes ügyintézőtársa magabiztosan mondott nemet arra a kérdésre, hogy értesítette-e Tóthot a rendőrségi vizsgálat megkezdéséről. A bíró kézzel írott levelet ad Nővé András kezébe, s a fiatalember saját kézírása alapján kénytelen cáfolni percekkel előbbi vallomását.

Kertes János szerepléséből — pedig kihallgatása még csak most kezdődött — már is kiolvasható taktikája. Tagad, de úgy, hogy „véletlenül” valamelyik társára terelje a gyanút. Hol Steiber Lajost, hol Nővé András vádolja. Vagy valaki ismeretlen. Különös, hogy taktikáját a vádlott-társak még mindig nem vették észre, vagy valamilyen oknál fogva nem akarják észrevenni. A következő tárgyalásokon talán az is kiderül, hogy miért nem, hiszen a Kertes-ügy december elejéig lesz napirenden a szegedi megyei bíróságon.

Matkó István

Bohémélet, felújítás

Sok éve már, a Bohémélet szegedi előadása volt az első operaelőadás, ahol nyitászíni tapost kapott a színpad: a párizsi padlásszoba, a Quartier Latin nyüzsgő karácsonya, a háttérben szorompó, kocsma csendes hajnali este. S most, péntek este Puccini csodálatos operájának — ki tudja hányadik — felújításakor ugyanez a színpad nyílt ki a Szegedi Nemzeti Színházban: Sándor Sándor díszletei.

Benjamino Gigli mondta volna: ha van opera, amihez érdemes szívét-lelkét odaadni, az a Bohémélet? Itt mit sem segít a hideg-biztos fej, a józan szerepismertet — dalolni kell, feloldódni és beavatni a hallgatót a muzsika mámoros áramkörébe. Maradéktalanul megvalósult ez Berdál Valéria tőrekény Minijénél, Gimesi Kálmán zeneileg-színpadilag kifogástalan festőfigurájában, és a Wiesbadenből erre az estre hazajött Gregor József melegsínű Collinejénél (a kabátáráért kapott vastapost szívesen viheti magával.) Tetszett még Szabáds Judit dinamikus Musette-je; de Varga Róbert félig-meddig beugrással állalt tenor főszerepére sem lehet különösebb panasz: hangja a felsőbb regiszterekben szépen kinyílik.

A harmadik és negyedik felvonást bővében kárpótolta a szépszámu közönséget az előző kettő néhány zenei pontatlanságaért. A nagy pillanatok péntek esti előadásának igazi főszereplője (lassan közhellyé válik), a rendkívül nagy kedvvel, lendülettel dirigáló Vaszó Viktor, és a hasonló jelzőkkel dícsérhető szimfónikus zenekar volt.

N. I.

Jász Dezső Szegeden

Tegnap, szombaton Szegeden járt Jász Dezső hadtörténész, a spanyol polgárháború legendás alakja, és Tolnai Gábor jeles irodalomtörténésünk, a Szegedi Fiatalok Művészeti Kollégiumának alapító tagja. A két vendég baráti összejövetelen találkozott a Tiszatáj szerkesztőségében a folyóirat vezetőivel és az írócsoport tagjaival.

Kisfilmek — fesztiválra

Megkülönböztetett figyelem kísérte Szegeden, a Juhász Gyula művelődési központ emeleti szobájában a Csongrád megyei Amatőr-film Klub péntek esti bemutatott vetítését. Klubtagok, szimpatizánsok várták kíváncsian a maroknyi társaság legfrissebb termésének javát — tulajdonképpen két kisfilmet, melyek a klubot a novemberi országos fesztiválon képviselik. Székesfehérvárott. Képviselik: reprezentálják. Váradi Jenő szí-

nes bábfilmje (Móra Ferenc meséjére *Recep basa borbélyai*) és dr. Németh András ugyancsak színes technikával készült *Tisza 1970-je* bizonyára „labdába rúg” majd a várhatóan népes mezőnyben.

Elszántan, vasszorgalommal járja a magának választott utat dr. Németh András: szűkebb pátriáját, Szegedet akarja megörökíteni történelmével, hagyományai, természetrajzával, dolgos embereivel. Természetes hát, hogy kamerája nem kerülhetne el az elmúlt hónapok izgalmas eseményeit, a katasztrófával fenyegető tiszai áradás lázas védelmi munkáját sem. Szép filmje, szép dokumentuma az emberi helytállásnak. Meglepetés, váratlanul színvonalas amatőrleljesítmény. Váradi Jenő kölcsön-eszközökkel készített első munkája — mindjárt a hivatásosakat is megizzasztó, rendkívül kényes, időigényes animációs film kategóriájában. A Szegedi Tervező Vállalat technológusa 15 ezer felvétellel állította össze negyedórás mesefilmjét, s ha a hang és kép még olykor el-elcsúszik, az egyeztetés nem mindenütt passzentes — vállalkozása nem haladja meg erejét: szórakoztató, szellemes.

I. N.

PIAC

Áruiják a melegházi paradicsomot
Megjelent a házinyúl

A tegnapi, szombati piacon lehetett még látni nyári zöldségparadicsomot, de keveset. A hiányt igyekeztek melegházi paradicsommal megszüntetni. Zöldségfeléből is nagybőrt volt a kereslet, mint a felhozatal, árak is emelkedtek az előző hetéhez képest. A sárgarépa ára 2,50—3,00 forintból 3,00—3,50 forintra ugrott a termelőknél. A kiskundorozsmai József Attila Tsz 2 forintért árulta kilóját.

Megérkezett a szegedi piacra is a házinyúl. Kilónként tisztítva 17—20 forintot kérték érte.

Csirke igen sok volt. Áruk változó, de igen alacsony. Általában 22—25 forintért árulták kilóját, a MEK pedig 20 forintért.

Áru

burgonya, kg 2,50—3,60
sárgarépa, kg 3,00—3,50
gyökér, kg 5,00—6,00
vöröshagyma, kg 4,00—5,00
fokhagyma, kg 18,00—20,00
fejes káposzta, kg 2,50
kelkáposzta, kg 3,50—4,00
saláta, db 1,20—1,50
karalábé, kg 2,50—3,00

karfiol, kg 6,00—7,00
főzőtök, kg 2,50—3,00
zöldborsó, kg 16,00—20,00
paraj, kg 8,00—9,00
sóska, kg 8,00
paradicsom, kg 6,00
zöldpaprika, kg 4,00—7,00
alma, kg 4,00—7,00
körte, kg 4,50—7,00
szilva, kg 4,50—5,00
szőlő, kg 5,00—8,00
málna, kg 24,00
dió, kg 12,00—14,00
szárazbab, kg 16,00—17,00
savanyú káposzta, kg 7,00
mák, lt 30,00—32,00
tojás, db 1,70—1,80